

גליון

משמיע ישועה

ציצים ופרחים
על פרשת השבוע וענינא דיומא
שנאמרו בשיעורי השבוע של
מורינו הגה"צ
אבד"ק ברכת מנחם שליט"א

פרשת ויחי

יו"ל ע"י שומעי לקחו
שנת תש"פ לפ"ק - גליון י"א

א. פרשה זו סתומהג

ונרוממה שמו יחדיו

ב. ויתחזק ישראלה

שבע יפול צדיק וקם / קום בתולת ישראל

ג. יעקב אבינו לא מתח

ספרי תורה וקברים / יעקב אבינו לא מת / ולא ידע איש
את קבורתו

ד. בך יברך ישראליא

כאפרים וכמנשה / ירידת הדורות / דורות האחרונים

להשיג הגליונות

בבארא פארק: בויליאמסבורג:

ביהמ"ד ברכת מנחם ביהמ"ד ברכת מנחם
4424 16th Ave. 491 Flushing Ave.

ביהמ"ד אברכים בירושלים:

ברכת מנחם ביהמ"ד ברכת מנחם
1600 55th St. רח' זית רענן 1

להערות והארות ולקבל הגליון בדוא"ל
mashmiayeshuah@gmail.com

א. פרשה זו סתומה

ונרוממה שמו יחדיו

ויחי יעקב בארץ מצרים, דרשו חז"ל למה פרשה זו סתומה, לפי שכיון שנפטר יעקב אבינו, נסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השיעבוד שהתחילו לשעבדם.

בספר "דברי ישראל" להרה"ק ממאדזיץ זי"ע כתב בענין פרשה זו סתומה, דבא הכתוב לרמז יסוד גדול.

דהנה פרשת ויגש רומז על תפילה, דויגש היינו תפלה וכמאמר רז"ל (בר"ר צ"ג ו') הגשה לתפלה עיי"ש, ופרשת ויחי יעקב היינו תורה, כנודע (זה"ק סתרי תורה ויצא קמו ב) יעקב הוא התורה, ותורה נקראה חיים, כמה שנאמר, ועץ חיים למחזיקים בה (משלי ג' י"ח) וזהו "ויחי יעקב" והבן.

וזהו שפרשה זו סתומה והיא אחת עם פרשת ויגש, לרמז שתורה ותפלה הם אחת, וצריך לעבוד את הבורא ית' בתורה ותפלה בשניהם כאחד דווקא.

והיינו כמו שפירש אביו הרה"ק ר' יחזקאל מ'קאזמיר זי"ע את הפסוק, ונרוממה שמו יחדיו (תהלים ל"ד ד') בתורה ותפלה יחד.

ולפי דבריו הנחמדים יש להוסיף לפרש דברי המדרש, למה פרשה זו סתומה לפי שנסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השיעבוד, והיינו שהכתוב מרמז לבני ישראל היאך יחזיקו מעמד בגלות מצרים, ובכל הגליות שיבוא אחריהם, והרי יסתמו עיניהם ולבם מרוב צר ומרוב צער.

והעצה לזה הוא, ונרוממה שמו יחדיו, להתחזק "בפרשת ויגש", היינו בתפילה, ועל ידי התפילה יעשה בהם ה' את האותות, וכמו שאמר הכתוב, ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יוציאם.

משמיע ישועה

וכן היה במצרים, דעל ידי שהיה, ונצעק אל ה' אלהי אבותינו, היה גם כן, וישמע ה' את קולינו וירא את עמלינו ואת לחצינו.

וגם שיתחזקו "בפרשת ויחי", היינו בתורה שנקראה חיים, ועל ידי כח התורה יתחזקו ולא יפלו בזרועות הייאוש, ולולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי, וגם שבזכות עסק ולימוד התורה יגאלם ה' מכל צרה וצוקה.

וכן יציאת מצרים היה בזכות שיקבלו ישראל את התורה, וכמו שאמר הקב"ה למשה רבינו, בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה, וגם לעתיד ניגאל בזכות התורה.

וכן עשה מרדכי הצדיק בשעתו, שקרא שלשה יום לצום ותענית ולהתפלל אל ה', ויזעק זעקה גדולה ומרה, ובו בזמן אסף את בני ישראל ולימד עמהם בהלכות קמיצה, שכדי להינצל ממלך קשה כהמן צריכים ב' הדברים, תורה ותפילה, קשורים ושזורים ויחדיו יהיו תמים.

וזהו סיבת הסמיכות והסתימה, לומר שבזמן שיעבוד וצרה יש לאדם להתחזק בתורה ובתפילה, והקב"ה ישקיף ממרום וירחם על נדחי שארית ישראל.

אפשר לתקן

כ"ק האדמו"ר מפאפא זי"ע בעל ויחי יוסף, שהה איזה שבועות בעיר נופש בשנת תשל"א, אחרי שעבר ניתוח, ובשבת קודש פרשת ויחי התאמץ מאוד לקרוא בתורה בעצמו כל הפרשה.

והסביר אחר כך למה התאמץ כ"כ בשבוע זו לקרוא בתורה כל הפרשה, אע"פ שעדיין חלוש היה, כי זקינו בעל ערוגת הבושם זי"ע, אמר דבכל סדרה בסיום הספר מחמשה חומשי תורה יכולים לתקן כל מה שחסרו בכל השבועות משך הימים שקראו ספר זה, ולכן היה לי כוונה מיוחדת לקרוא בתורה בפרשה זו.

ב. ויתחזק ישראל

שבע יפול צדיק וקם

הקב"ה ברא את האדם עם כל מעלותיו וכשרונותיו, וכן נברא כל אדם עם חסרונותיו, בורא נפשות רבות וחסרונן, ועל האדם לעמוד בעצמו ועליו להתגבר על טבעו, ולשאוף להגיע לשלימות ולהיות אדם השלם, אשר נעשה אדם נאמר בעבורו.

ברם דא עקא, שהאדם נברא מחומר עכור, וטבעו מושכו למטה, אל החומריות ואל הארציות, ואף כשמתגבר על יצרו ועל טבעו, והולך אל על, אבל עוד מעט ושוב נופל למטה, וחוזר חלילה, הוא עולה בסולם שלב ועוד שלב, עד כי יפול הנופל ממנו, עד שנחשב בעיניו כקרוב עולה ויורד.

אמנם כבר אמר החכם בחכמתו הלא הוא שלמה המלך בספר משלי (כ"ד ט"ז) **כי שבע יפול צדיק וקם.**

כל צדיק נופל לפעמים, אבל כל צדיק מתחזק את עצמו ומגביה את עצמו, וקם מנפילתו, ואדרבה הירידה היה לצורך עלייה להיטיב לו באחריתו, ואף כי יפול שוב, אינו מתייאש בעצמו, וקם עוד פעם, וכה עושה אפילו שבע פעמים עד גשתו עד אביו שבשמים.

אבל הרשע יפול באחת, כי כשנופל תיכף מתרסק עד שנעשה איברים איברים, הוא נשאר למטה, ואין לו הכוחות לקום, ובפעם אחת כשנופל מיד עולם חשך בעדו.

וכה לימד אותנו ישראל סבא, שהרבה הרפתקאות שעברו עליו בחייו, עשיו אחיו ביקש להורגו, לבן רימה אותו עשרת מונים, וצרת הבת שלקח שכם את דינה בתו, ואחרון הכביד שבנו יוסף אהובו ומחמדו ובבת עינו נלקח ממנו, ואמר אך טרוף טורף, אפילו הכי במשך כל ימי חייו היה בבחינת ויתחזק ישראל.

משמיע ישועה

ותא חזי מה שכתב **בבעל הטורים** בפרשתינו:

ויתחזק ישראל וישב "על המטה" ב' במסורה, [א] הכא "וישב על המטה" ב] והמן נופל על המטה" (אסתר ז' ח')

לרמז, דכשהצדיקים נופלים, אפילו כשהם חלשים, הם מתחזקים "ויתחזק ישראל", אבל הרשעים אפילו בתוקפן הם נופלים "והמן נופל על המטה".

קום בתולת ישראל

בגמרא ברכות (דף ד:): אמר רבי יוחנן מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי, מפני שיש בה מפלתן של ישראל, דכתיב, **נפלה לא תוסיף קום, בתולת ישראל**.

במערבא מתרצי לה הכי, **נפלה ולא תוסיף לנפול עוד, קום בתולת ישראל**.

ובתשובות הרשב"א (ח"א סימן מ"ט) תמה השואל דבכמה מקראות חזינן שמדברים במפלתם של ישראל, ורבים מהם מתחילים באותיות אחרות, ואם כן למה דוקא לא כתוב נו"ן באשרי.

וביאר שם דבשאר התוכחות והחזיונות ממה שיקרא לישראל באחרית הימים מדובר אכן במפלתן של ישראל, אבל לא הוי קללה כל כך, כי מכל נפילה אפשר לקום ולהתעודד.

אבל בפסוק זה נאמר נבואה שחרחורת כל כך שכלל ישראל יפלו, ללא תקומה אחריה, שלא יוכלו לקום ממפלתן, לא תוסיף קום, וזהו הצרה הכי גדולה שיש בעולם, עד שלא רצה דוד המלך להזכיר האות נו"ן שרומז על זה.

עד שבמערבא תירצוה לה הכי, **נפלה ולא תוסיף לנפול עוד, רק אדרבה קום בתולת ישראל**.

דוד מלך ישראל אמר רבות צררוני מנעורי, והיה נרדף מבית אחיו ומשאול ומדואג ואחיתופל ומאבשלום, ובכל זאת חיזק את עצמו תמיד,

משמיע ישועה

כי שבע יפול וקם, ועוד שר שירות ותשבחות לאל חי,
לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה, בכל המצבים יש לשור ולזמר, וכה
אמר: אם חסד אשירה, ואם משפט אשירה.

ויש לרמז בפסוקי תהלים שאמר: **יענך ה' ביום צרה**, שאם האדם
נמצא במצב של נפילה, במצב שלא הכל הולך כדבעי, במצב של יום
צרה, אז ישגבך שם אלהי יעקב, יתחזק באלהיו, ויקבל עידוד מיעקב
אבינו, שתמיד היה בבחינת ויתחזק ישראל.

ומוסיף: כי זהו החילוק בין צדיק לרשע ובין עובד אלהים לאשר לא
עבדו, כי המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד, ולכן יש לצפות לישועה.

ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

יברך את הנערים

כתב בספר "ישועות הכמה":

סגולה בדוקה ומנוסה לגידול בנים, ולהינצל מצער גידול בנים,
שהאיש יאמר בעת שעושה הבדלה במוצש"ק ג' פעמים הפסוקים, ה'
צבאות עמנו, ה' צבאות אשרי, ה' הושיעה, כמו שאומרים בעת התפילה,
והוא בחון.

ודבר זה שמעתי מהרה"ק בו"ק דק"ק קאריץ זצ"ל.

ג.

יעקב אבינו לא מת

ספרי תורה וקברים

בספר עטרת יהושע להרה"ק ר' יהושע מדזיקוב זצ"ל פירש באופן צח את הפסוק בפרשת חקת : זאת התורה אדם כי ימות באהל.

וכתב שרואין דבר מעוניין שיש לפעמים צדיק נשגב עובד את ה' באמת ובתמים, אשר בחיים חיותו מסתופפים בצילו רק אנשים מתי מעט.

אמנם לאחר פטירתו אזי פתאום נעשים כולם לחסידיו, ומדברים בערגה מהצדיק שעזב אותנו, ונראה שגדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן, ומספרים סיפורי מופת ממנו, והולכים בהמון לציונו ומתפללים שם באהל שבנו על קברו.

ומה נשתנה?

וכן רואין דבר כזה אצל הספר תורה, שבעת הכנסת ספר תורה חדש לבית המדרש, כולם ששים ושמחים בשמחת התורה, ורוקדים בראש כל חוצות ומפזזים ומכרכרים בכל עוז, וכנראה שמאוד אוהבים את ספר התורה.

כמו כן בכל פעם שפותחים את ארון הקודש כולם קמים ועומדים על רגליהם, ומחבקין את ספר התורה בחביבות יתירה, ומגביהים את הטף שיוכלו גם הם לנשק הספר התורה.

אך ראה זה פלא בעוד רגע אחד כשמתחילין לקרוא בספר תורה שהיה כה חביב עד עתה, פתאום הופכין עורף לספר התורה, ומתחילין הציבור לשוח זה עם זה, ואינם מטים אוזנם לשמוע אל קריאת התורה, אזנים להם ולא יאזינו.

ומה נשתנה?

פתרון אחד להם, והוא כאוב:

משמיע ישועה

כשהצדיק בחיותו אינם רוצים לשמוע ממנו דברי תוכחה, ואינם רוצים לקבל ממנו דברי מוסר והנהגה, כי עבדא בהפקירא ניחא ליה, אבל לאחר פטירתו מן העולם, כשאינו מוכיח עוד, ואינו מדריך, ואינו מנהיג, אזי כולם רוצים להיות בקרבתו, שהרי אינו מחייב, ואינו דורש ולא מבקש כלום.

וכן כשהספר תורה מגולל ומעוטף בטליתו ובמטפחת ואינו אומר כלום אזי שמחים ורוקדים עמו, אבל כשהספר תורה נפתח ומתחיל לדבר ולהוכיח, מיד מסירים אוזנם משמוע תורה.

וכה ביאר את הפסוק **זאת התורה** – שהספר תורה הוא – **אדם כי ימות באהל** – כמו הצדיק כשהוא קבור באהל.

יעקב אבינו לא מת

ואולי יש להוסיף על דבריו בדרך צחות בהא דדרשו חז"ל (מסכת תענית ה:), ממה שנאמר אצל יעקב אבינו ויגוע ויאסף, ומיתה לא כתיב ביה, כי **יעקב אבינו לא מת**.

יעקב אבינו בחיר האבות היה איש תם יושב אהלים, מקור התורה, וסלל את הדרך לכל הדורות הבאים אחריו היאך שיתנהגו בכל אורחות חייהם, ולכן יעקב אבינו לא מת.

ללמד לנו שצריכין לקבל התורה מכהן שבימיך, וללמוד תורת ישראל סבא כאילו בעל השמועה עומד לנגדך והוא חי ומדבר, ולא להתקשר אליו על ידי שהולכים להשתטח על קברו.

וכה פירש הספורנו את הפסוק שאמר יעקב לבניו, **הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם**, שזהו הדרכה בפני עצמו, היאך שיתנהגו.

וזה לשונו:

ושמעו אל ישראל אביכם, קבלו את הדרך שהורה לכם כל ימיו, אשר בה תהיו בני ישראל והוא אביכם, כי תשתררו עם אלהים ואנשים, ולא יאבד מכם הטוב העתיד לבא.

משמיע ישועה

זהו הקשר שיהיה לבני ישראל עם יעקב אביהם, רק על ידי ושמעו אל ישראל אביכם, שגם אחרי מותו, ישמעו תמיד מה שהוא אומר, וכאילו הוא חי, ובעל השמועה עומד לנגדך.

ולא ידע איש את קבורתו

ויש לומר עוד, שלכן במשה רבינו לא ידע איש את קבורתו, שאם רוצים להיות תלמידו של משה רבינו לא יהיה זאת על ידי שילכו על קברו להתפלל, אי אפשר לילך על קברו, אין קבר.

משה רבינו לא מת, כתיב הכא וימת שם, וכתיב התם ויהי שם עם ה' ארבעים יום, מה שם עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש, (סוטה י"ג ע"ב).

משה עדיין עומד ומשמש, משה עדיין עומד ומזהיר את ישראל.

האופן היחידי להיות נחשב תלמידו ושנוכל לקרוא למשה "רבינו" הוא על ידי לימוד התורה שקיבל מסיני ומסרה ליהושע ונמסרה מרב לתלמיד עד דורינו אלה.

אי אפשר לזכות לקנין תורה רק אם משים אזנו כאפרכסת, וזהו הקנין של "בשמיעת האוזן", רק אם הולך לרבי שהוא חי ומדבר ושומע ומקבל ממנו, אין לך אלא כהן שבימין, ונשמע קולו בבואו אל הקודש.

וכן ישמע ויאזין לקול קריאת ספר התורה, משה מדבר והאלקים יעננו בקול.

ובזוהר הק' (ח"ב דף ר"ו) כתב: כי בעת קריאת ספר התורה יש לקהל להיות באימה ויראה ורתת וזיע, ולכוון לבם כאילו הם עכשיו עומדים בהר סיני, ושומעים שוב את דבר ה', ומטים את אוזנם לשמוע כל מלה, שכתוב (נחמיה ח', ג) **"ואזני כל העם אל ספר התורה"**.

שמעו ותחי נפשכם.

ד. בך יברך ישראל

כאפרים וכמנשה

יעקב אבינו מברך את בני יוסף ואומר: בך יברך ישראל לאמור ישימך אלהים כאפרים וכמנשה, וברש"י פירש, הבא לברך את בניו יברכם בברכתם, ויאמר איש לבנו, ישימך אלהים כאפרים וכמנשה.

ורבו הפירושים על זה, דלמה לא יברך איש איש את בנו שיתגדל כהשבטים, ובמה נתעלו מנשה ואפרים מראובן ושמעון?

בספר חידושי הגרי"ז כתב, שכל השבטים נתגדלו והתחנכו על ברכי יעקב אבינו בארץ כנען, בבית גדול ונישא, ובסביבה טובה, וזכו עי"כ להיות שבטי י-ה, אך מנשה ואפרים לא זכו לכך, ולא עוד אלא שגדלו בארץ מצרים מקום הטומאה של ע"ז וג"ע, כדאיתא בחז"ל, ועם כל זאת זכו להגיע למדרגת השבטים.

על כן מברכים כל אדם מישראל בברכה זו, שלא יהיה מושפע מסביבתו, תהא אשר תהא, עצם עמידתם של אפרים ומנשה בניסיונות הרבים שהיו להם במצרים הם אלו שהכשירום לעלות למדרגת השבטים ולהמנות עימהם.

לכן אמר יעקב בך יברך ישראל לאמור, זהו עיקר מעלת האדם, שיכול לעמוד בניסיונות, כי בזמן שהכל כשורה אין זו גדלות כל כך להצליח, המעלה של האדם נמדדת ע"י שמתגבר בנקודות ובמקומות שקשים לו שם, ואיזהו גיבור הכובש את יצרו.

כמה צריכים אנו בדורנו שהבתים מלאים מכל טוב והרחובות מלאים בניסיונות וכו' לברך את ילדינו בברכה זו, שלא יושפעו ילדינו מכל הסובב אותם בכל מקום שהם.

משמיע ישועה

ירידת הדורות

זה כמה ראיתי מחד מצדיקי קדמאי רעיון נשגב במה שיברכו ישראל את בניהם שיתגדלו דוקא כמנשה ואפרים.

בתולדות עם ישראל אנו רואין הענין של "ירידת הדורות", ודור הולך ודור בא, אבל ככל שעובר הזמן הדורות הולכים ונחלשים ברוחניות, וכבר אמרו חז"ל, אם הראשונים כמלאכים אנו כבני אדם, ואם הראשונים כבני אדם אנו כחמורים.

העבודה של האדם בעולם הוא לעצור את הירידה, ועל כל פנים לראות שלא יהיה נפילה מגובה, ושלא יתרחק מדרכי אבותיו כלום, ושלא יפול התפוח רחוק מן העץ.

פעם אחת לבד אנו רואין בתורה שבני הדור האחרון לא נפלו כלל מדור הקודם להם, וכמו שהתורה מעידה על מנשה ואפרים, שאף שהיו מבני בניו של יעקב, אפילו הכי נחשבים כבניו במעלתם וגדלותם, אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.

כל אב מייחל ומצפה שבנו יתגדל ויתעלה ויתרומם ביותר, ולא ישנה ולא ישתנה מדור הקודם, וזהו הברכה הכי גדול שהוא יכול לברך את בנו, ישימך אלהים כאפרים וכמנשה.

דורות האחרונים

והנה באמת בדורינו, הדור האחרון, דור עיקבתא דמשיחא, יש להתחזק ביותר, כי אפשר להגיע למעשה אבותינו, ואף להגיע ולהשיג יותר מדורות הראשונים.

ועיין בדבריו הנוראים בסה"ק נועם אלימלך ריש פרשת בהר, שמדקדק על המשנה באבות, משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ובהמשך לא נאמר לשון מסירה, אלא סתם ויהושע לזקנים, ואח"כ, ונביאים מסרוה לאנשי כנה"ג נאמר שוב מסירה.

משה רבינו מרוב קדושתו הי' בכוחו למסור כל התורה ליהושע, וע"כ נאמר לשון מסירה, אבל יהושע כבר לא הי' בכוחו למסור כל התורה,

משמיע ישועה

אלא לימד את התורה לזקנים כפי כחם לקבל, וכן דור אחר דור תשו כחם ולא נאמר מסירה, והדר אל נביאים לכנה"ג נאמר מסירה, שכך הוא דרך הטבע, שדבר היוצא בטבעו, לסוף הדבר ההוא נתעלה ועולה למעלה, כמו הגלגל הדבר שהוא למטה, אותו הדבר עצמו חוזר ומתעלה, ולזה אצל הנביאים כבר ה' להם כח זה למסרם לאנשי כנה"ג, עיי"ש.

אחרי שגילה לן רז זה, אל תאמר שהדורות הראשונים היו יפים מאלה, כי אפשר בדור הזה להגיע למעלות קדושים וטהורים.

בספר "איש צדיק היה" להרב אריה לוי זצ"ל מביא פירושו הנפלא בענין זה:

שנינו במשנה במסכת סוכה (פרק ה' משנה ד') בשעת שמחת בית השואבה כשהגיעו לשער היוצא ממזרח, הפכו פניהן למערב, ואמרו: אבותינו שהיו במקום הזה, אחוריהם אל היכל ופניהם קדמה, והמה משתחוים לשמש, ואנו לי-ה עינינו.

שעה שהיו חוגגי "שמחת בית השואבה" מגיעים לשער היוצא, היו אומרים את ששנינו במשנה, ברם לשם מה עליהם להזכיר במעמד חגיגי זה, את חטאי האבות? והרי דיים בשבח עצמם, ואנו לה' עינינו? אכן יש שמתחילה לקנן בלב הרגשת יאוש, ואומרים: דורות הראשונים טובים מהאחרונים, פוחת הדור והולך, או אז שומה על אנשי הדור לעודד עצמם" לא כי יתכן שאנו טובים יותר, הנה אבותינו השתחוו קדמה לשמש, ואנו עינינו נשואות לשמים.

ישימך אלקים כאפרים ומנשה

בסגולת וכח של ברכת הבנים, עיין דבר נפלא **בספורנו** סוף פרשת ויצא על הפסוק **וישכם לבן בבוקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם.**

שהודיע לנו התורה זאת, אף שגם בעלמא אל תהיה ברכת הדיוט קלה בעיניך, להורות שברכת האב על בניו, **שהוא בכל נפשו בלי ספק**, שראוי שתחול יותר בסגולת צלם אלקים המברך, כאמרו "בעבור תברכך נפשי", יעו"ש.

וכתוב בספר **פלא יועץ** בערך ברכות.

יש לאדם להתאמץ ולהשתדל מאד לקבל ברכת אביו ואמו, ואפילו אם אינו סמוך על שולחנם ורחוקה ישיבתו מהם, לא יתשל מלילך בכל ליל שבת ויומו ובחגים לנשק ידיהם ולקבל ברכתם, שמלבד שהברכה היא קרובה להתקיים, **על שהם מברכים אותו מלב ומנפש בלב שלם כרחם אב על בנים**, עוד בה, כי למצוה תחשב לו על היותו מכבד אביו ואמו ובא בשכרו.

ואמרו במדרש שכל הטובה והממלכה שיש לזרע עשו הוא על שהחשיב ברכת אביו, ויצעק צעקה גדולה ומרה, באומרו **ברכני גם אני אבי.**

התודה והברכה

נדבת ידידינו עוז, האברך החשוב והיקר

מוה"ר ישראל דוב דימאנד הי"ו

אב"י בעיר בארא פארק יצ"ו

**לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הבן במז"ט**

זכות הפצת התורה יעמוד לו, שיזכה לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך
בריות גופא ונהורא מעליא לאורך ימים ושנים טובים, אמן.

התודה והברכה

נדבת ידידינו עוז, האברך החשוב והיקר

מוה"ר אברהם זילבער הי"ו

אב"י בעיר וויליאמסבורג יצ"ו

**לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הבן במז"ט**

זכות הפצת התורה יעמוד לו,
שיזכה לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך
בריות גופא ונהורא מעליא לאורך
ימים ושנים טובים, אמן.

התודה והברכה

נדבת ידידינו עוז, האברך החשוב והיקר

**הר"ר שלמה דוב
לעפקאוויטש הי"ו**

אב"י עיה"ק ירושלים ת"ו

**לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הבן במז"ט**

זכות הפצת התורה יעמוד לו, שיזכה
לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך בריות
גופא ונהורא מעליא לאורך ימים
ושנים טובים, אמן.

התודה והברכה

נדבת ידידינו עוז, האברך החשוב והיקר

מוה"ר יונה זינגער הי"ו

אב"י בעיר וויליאמסבורג יצ"ו

**לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הבת במז"ט**

זכות הפצת התורה יעמוד לו, שיזכה
לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך בריות
גופא ונהורא מעליא לאורך ימים ושנים
טובים, אמן.

התודה והברכה

נדבת ידידינו עוז, האברך החשוב והיקר

**הרב אלעזר מנחם
האלפערט הי"ו**

אב"י בעיר בארא פארק יצ"ו

**לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הבן במז"ט**

זכות הפצת התורה יעמוד לו, שיזכה
לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך בריות
גופא ונהורא מעליא לאורך ימים
ושנים טובים, אמן.

התודה והברכה

נדבת ידידינו עוז, האברך החשוב והיקר

**מוה"ר יוחנן נוססענצווייג
הי"ו**

אב"י בעיר מאנסי יצ"ו

**לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הבת במז"ט**

זכות הפצת התורה יעמוד לו, שיזכה
לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך בריות
גופא ונהורא מעליא לאורך ימים
ושנים טובים, אמן.

התודה והברכה

נדבת ידידינו עוז, האברך החשוב והיקר

**מוה"ר מענדל
יארסלאוויטש הי"ו**

אב"י בעיר וויליאמסבורג יצ"ו

**לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת הבת במז"ט**

זכות הפצת התורה יעמוד לו, שיזכה
לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך בריות
גופא ונהורא מעליא לאורך ימים
ושנים טובים, אמן.